

PÄÄKIRJOITUS

Luin alkukesällä Pekka Sartolan kirjan ”Tuon Heidät Takaisin”. Oli yllätys, että suosittu ja paljon kristillisissä medioissa esillä oleva kirjailija käsittelee kirjassaan myyttiä ”Israelin kadonneista heimoista” kovin yksipuolisesti. Kirja perustuu suoraan ns. British-Israelism kultin kirjoittajien väittämiin, jotka usein esitetään faktoina. Ehkä hän on innostunut aiheesta ja kiirehtinyt siksi kirjan tekemistä.

Allekirjoittanut julkaisi Shalom -lehdessä vuosina 2012-13 aiheesta 6-osaisen sarjan, tarkoituksella saada oppiin innostuneita ystäviä näkemään kultin taustoja. Sarja jopa jäi vähän kesken. Pekan kirjan myötä eräät ovat hämmentyneetkin asian suhteen. Onhan Pekka kristillisissä medioissa Israel -asiantuntijana.

Kirjansa loppusanoissa Sartola sanoo mm. huomanneensa ilokseen, että ”kiinnostus tätä kirjaa kohtaan on ollut ennen näkemättömän suuri”. Allekirjoittaneelle kirja taas on tuottanut huolta siitä, kuinka helppoa on innostua oudommista opeista ja selityksistä, joilla on kristillinen kuorrutus. En katso itsekään olevani tällaiselta turvassa, jos toimin hätiköidysti ja luotan vain johonkin lukemaani selvittämättä asiaa laajemmin. Tämähän koskee meitä kaikkia.

Kirja-arvio ei ole tarkoitettu Pekka Sartolaa vastaan eikä himmentämään Pekan muita ansioita, joita toki arvostan. Kyse on kulttiopin vastustamisesta, enkä jaksakaan uskoa Pekankaan lopulta olevan British-Israelism opin kannattaja. Koska itse tutustuin ko. kulttiin jo n. 40 vuotta sitten ja aiheesta on tullut arkistoitua kolminumeroinen määrä kirjoja (digitaaliset ja paperiset yhteensä) ym. materiaalia runsain määrin, voisin sanoa tuntevani asiaa edes vähän.

Tämä arviointi keskittyy British-Israelismiin Pekka Sartolan kirjassa eikä siksi ole aivan perusteellinen selvitys ko. opista. Siksi syksyllä ilmestyy vielä kirja, jossa dokumentoidusti selvitetään kultin taustoja.

Kun tarkastelee Suomessa julkaistavaa kristillistä kirjallisuutta yleensä huomaa surukseen, kuinka välinpitämättömästi monet kustantajat suhtautuvat kirjan sisältöön raamatullisessa mielessä. Itse asiassa vaikuttaa siltä, että kirjojen esittämiä ”kristillisiä” ja ”raamatullisia” väittämiä ei juuri tarkasteta. Etenkin käännöskirjojen kohdalla riittää, kun kirja on maailmalla myyntimenestys. Se ei useinkaan tarkoita, että kirja edustaisi tervettä kristillisyyttä.

Näin Suomen kristityille tarjotaan mm. New Age -väritteistä ”kristillistä” luettavaa. Monen nykykristityn on vaikeaa erottaa aidon ja epäaidon kristillisyyden välillä. Kustannustoiminnan pitäisi auttaa uskovia kasvamaan tässä mutta liian usein se toimii päinvastoin. Kristillisistä kustantajista PERUSSANOMA on lähes ainoa, joka ei kustanna mitä tahansa. Muilla johtavilla kustantajilla linja vaihtelee hurjasti.

Ongelman ydin on siinä, ettei uskovia enää opeteta erottamaan edes seurakunnissaan. Lisäksi ne, jotka sitä vielä jaksavat harjoittaa, saatetaan leimata seurakunnissa epäuskottaviksi ilman perusteluja. Monesti on takana pelko käsitellä nykytilaa. Asiat halutaan nähdä ”vaaleanpunaisten silmälasien” läpi tunnustamatta todellisuutta. Kristillisen kustannustoiminnan uskottavuuteen palataan NÄKÖKULMAN seuraavassa numerossa.

Juhani Aitomaa